

poniedziałek, 01.04.2024

Oktawa Wielkanocy. Osiem dni Uroczystości Zmartwychwstania

Nazwa „oktawa” pochodzi od łacińskiego słowa oznaczającego liczbę osiem. Ta wielkanocna jest weselem z wydarzeń przeżywanych podczas Triduum Paschalnego. To osiem dni świętowania Kościoła, które później przedłuża się aż do Uroczystości Zesłania Ducha Świętego.

Zwyczaj przedłużania najważniejszych świąt chrześcijańskich na oktawę jest bardzo dawny. Nie znamy dokładnej daty powstania oktawy Paschy. Jednak wspomina o niej w już IV stuleciu Asteriusz Sofista z Kapadocji. Kościół chce w ten sposób podkreślić rangę i wagę uroczystości.

Oprócz Wielkanocy w Kościele obchodzi się również oktawę Narodzenia Pańskiego.

Dni oktawy Wielkanocy mają, podobnie jak Niedziela Zmartwychwstania, rangę uroczystości. Okres ośmiu dni traktowany jest jak jeden dzień, jako jedna uroczystość. Dlatego w oktawie Wielkanocy nie obowiązuje piątkowy post.

W czasie Oktawy Wielkanocnej codziennie śpiewamy „Gloria” i wielkanocną sekwencję „Niech w święto radosne”. Na Mszach św. czytane są także fragmenty Ewangelii o spotkaniach Zmartwychwstałego, m.in. z Marią Magdaleną, z uczniami idącymi do Emaus, z uczniami nad jeziorem Genezaret.

Teksty mszalne wyjaśniają też znaczenie sakramentu chrztu. W dawnych wiekach był to bowiem czas tzw. katechezy mistagogicznej dla ochrzczonych w Święta Paschalne. Miała ona na celu wprowadzić ich w tajemnicę obecności Chrystusa we wspólnocie wierzących.

Ostatnim dniem oktawy jest Biała Niedziela. Niegdyś w ten dzień neofici ochrzczeni podczas rzymskiej Wigilii Paschalnej, odziani w białe szaty podarowane im przez gminę chrześcijańską, szli w procesji do kościoła św. Pankracego, by tam uczestniczyć w Mszy. Święty Jan Paweł II ustanowił tę niedzielę świętem Miłosierdzia Bożego.